

[Undervisnings- og forskningsministeren]

centre i en kortere periode. Men et center er ikke et permanent forskningsinstitut, og det er meget vigtigt at holde fast i, for permanente forskningsinstitutter har vi for mange af i Danmark. Det gælder om at styrke dem, vi har, og at få dem til at samarbejde. Det gælder om at få eksisterende forskningsmiljøer til at gå ind i bl.a. den opgave, som forslagsstillerne her ønsker løst.

Med disse bemærkninger håber jeg, at jeg har begrundet konklusionen, nemlig at det ikke er nødvendigt at oprette et særligt børnebogsinstitut.

Eva Møller (KF):

Jeg skal på baggrund af den redegørelse og indstilling, undervisningsministeren netop er kommet med, ikke sige mange ord om det foreliggende beslutningsforslag. Vi kan ganske tilslutte os den konklusion, som undervisningsministeren har draget på regeringens vegne. Vi har i vores vurdering af forslaget lagt vægt på de bemærkninger, der er kommet fra Statens Humanistiske Forskningsråd, hvor man siger, at man er indstillet på fortsat at støtte også børnebogsforskningen, og at man vil yde støtte efter de sædvanlige kriterier om kvalificeret forskning.

Vi har endvidere lagt vægt på, at samlingen fortsættes ved det nye, sammenflettede bibliotek, der oprettes på Danmarks Lærerhøjskole, og vi har lagt vægt på den stilling, der er oplået ledig på området. Det er disse elementer, der har været afgørende for vores beslutning, idet vi tillige har hæftet os ved, at det aldrig har været i overensstemmelse med Det Konservative Folkepartis ønske, at forskningen skulle deles ud i små bidder, at vi ligesom skulle atomisere forskningen. Vi nærer et ønske om at se tingene i sammenhæng og helhed og ikke dele alting ud i småbidder. Derfor ønsker vi fortsat at støtte børnebogen, herunder også forskningen i børnebogen, men vi ønsker at lade det være integreret i den øvrige humanistiske forskning.

Qvist Jørgensen (S):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at vi erkender behovet for oprettelse af et børnebogsinstitut, men jeg er nødt til i samme åndedrag at sige, at det må være under en anden form. Vi er enige i, at der er et reelt behov for enhver form for synliggørelse og bevidstgørelse af børnekulturen.

Uanset at redegørelsens oplysninger om forholdene i de øvrige nordiske lande, der bringes som et bilag, ikke er direkte sammenlignelige fra land til land, bl.a. fordi oplysningerne er indsamlet på forskelligt tidspunkt, viser materialet, at man får opfyldt nogle behov – behov, som naturligvis også eksisterer her i Danmark, og som er blevet påpeget gang på gang, især af de særligt sagkyndige på området.

Når man går ind i redegørelsen om sammenfletningen af Danmarks Lærerhøjskoles Bibliotek og Danmarks Pædagogiske Bibliotek, synes jeg, det kan iagttages, at en del af de seks punkter, SF opstiller i beslutningsforslaget, umiddelbart vil kunne imødekommes, når sammenfletningen er tilendebragt, men det gælder ikke alle punkterne.

For mig er det et spørgsmål om graden af instituttets selvstændighed i forhold til allerede etablerede institutioner, men det forventer jeg afklaret under det kommende udvalgsarbejde; dog vil jeg sige, at ideen om på én gang at etablere sit eget forskningscenter umiddelbart forekommer ret ambitiøs. Også graden af selvstændighed bør vi overveje sammen med de øvrige spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Povl Brøndsted (V):

Jeg mener, det i høj grad er ønskeligt, at interessen for børne- og ungdomslitteratur er vågen. Vi lever i en tid, hvor mange andre ting kan have større dragning end bogen i den form, vi traditionelt har kendt den i. Vi ved, at både video og fjernsynskanaler tager meget af børns og unges tid. Derfor er det vigtigt, at det er vigtigt, at vi har størst mulig viden om og kendskab til børnelitteraturen, både dens kvalitet og form osv. indadtil og også, hvordan den bruges af og virker på dem, den henvender sig til.

Det er meget vigtigt, at bogen bliver placeret som den vigtige del, den er af kulturformidlingen, både samtidsformidling, forståelsesformidling og fortidsformidling, men de vigtigste forudsætninger for, at bogen kan klare den konkurrence, som den må være i i forhold til børn og unge, er selvfølgelig, at vi har gode børne- og ungdomsbogsforfattere, og dem har vi vel egentlig ikke for mange af. Der er vel også en del af dem, der tænker mindre på barnet end på pladserne i bibliotekernes reoler. Det er også vigtigt, at vi sikrer, at det de steder, hvor man har kontakten med børnene, ikke er tegneserier